

Miloslav Kinkal

15. – 16. 10. 1952 narozen na Kladně
dobrodruh, cestovatel, hostinský, zastupitel MěÚ;
věnuje se happeningům, landartu, polychromovaným
objektům, asamblážím, kolorované nebo dokumentární
fotografii. Dveře fotografoval vypůjčeným fotoaparátem
na italském jihu převážně ve městech Rodi Garganico,
Vieste, Peschici a Vico v létě 2007. Téma si zvolil na základě
vnitřního hlasu, který mu našeptával, že ho to „ba“.
Vnitřní hlas se Mílovi vrací až do dnešních dnů.

adresa: 271 01 Nové Strašecí - Pecínov 125

telefon: 776 312 094

e-mail: mila.kinkal@seznam.cz

www.galerie-sumperk.cz

MÍLA KINKAL

DVEŘE

5. 4. – 30. 4. 2017

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 5. DUBNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Známe se přes čtyřicet let, ale potkáváme se zřídka. A přece vždy znovu žádná pauza, jako by právě doznělo poslední slovo z minula. Míla k nám domů do Sobotína jezdil s partou přátel ve druhé polovině sedmdesátých let a budili tu rozruch. Patřil k nim i Franta Skála, tehdy ještě student na Umprumce. Veleslavné bylo jejich velikonoční tažení obcí, umanutě dům od domu, až do pozdního odpoledne. Namísto pomlázek mocné otepi prutů. A jindy na Silvestra otrásal se náš dům při jejich návštěvě v základech. Pak už jsme se o Mílovi dovídali jen od Vládi Gebauera a Pavly Aubrechtové ze Strašecí a naposledy od Igora Malijevského, kterého oddával jako radní na zahradě pod stromem. Plný neutuchajícího elánu vrhá se s vervou do všeho, co kdy dělá a nikdy nic nepokazí. Doma vedle nesčetné jiné dobročinnosti věnuje se hospodě, která je už po tři sta let rodinným majetkem.

S podobnou chutí dal se do fotografování dveří na pobřeží jihu Itálie. Dveří krásných svým zestárnutím až zchátráním, občas zatlučených prkny nebo jinak znepřístupněných a patinou času poznamenaných. Někdy jsou to výsostně prostorové konstrukce sošně reliéfních objektů a někomu i připomenou kulisy raně renesančních obrazů anebo jim blízké Chiricovy metafyzické vize. Někde i jen ledabyly vsazené do ostění zvětralých fasád a zastížené v nepřítomnosti lidí navozují pocit dávné opuštěnosti, prostoupené dechem plynoucího času v jeho vratké neurčitosti a neuchopitelnosti.

Míla se k nám chystal několikrát, ale nevyšlo mu to. Teď má pro svou cestu jasné zdůvodnění. Rozsáhlý soubor barevných snímků dveří domů městeček Rodi Garganico, Vieste, Peschici a Vico z léta roku 2007 z východního břehu Jadranu je k ní dobrou příležitostí. Představil ho už doma v Rabasově galerii a je s ním vítán i v Šumperku. Srdečně. Zaslouží si pozornost on sám i jeho motivem dveří přesně vymezená výstava.

Miroslav Koval

